Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►B

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1860/2004

z dne 6. oktobra 2004

o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za *de minimis* pomoči v kmetijskem ►M2 sektorju ◄

(UL L 325, 28.10.2004, str. 4)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Uredba Komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006	L 379	5	28.12.2006
►M2	Uredba Komisije (ES) št. 875/2007 z dne 24. julija 2007	L 193	6	25.7.2007

▼B

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1860/2004

z dne 6. oktobra 2004

o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za *de minimis* pomoči v kmetijskem ►M2 sektorju ◄

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 994/98 z dne 7. maja 1998 o uporabi členov 92 in 93 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za nekatere vrste horizontalne državne pomoči ([1]) in zlasti člena 2(1) Uredbe,

po objavi osnutka te uredbe ([2]),

po posvetovanju s Posvetovalnim odborom za državno pomoč,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba (ES) št. 994/98 Komisijo pooblašča, da z uredbo določi prag, pod katerim se šteje, da ukrepi pomoči ne izpolnjujejo vseh meril iz člena 87(1) Pogodbe in zato zanje ne velja postopek uradne priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe.

(2) Komisija je uporabila člena 87 in 88 Pogodbe in je zlasti v številnih odločbah pojasnila pojem „pomoč“ v smislu člena 87 (1) Pogodbe. Komisija je tudi, nazadnje z Uredbo Komisije (ES) št. 69/2001 ([3]), pojasnila svojo politiko glede zgornje meje *de minimis*, pod katero se člen 87(1) ne uporablja. Zaradi posebnih pravil, ki se uporabljajo v kmetijskem in ribiškem sektorju, ter zaradi tveganja, da bi celo nizki zneski pomoči v teh sektorjih lahko izpolnili merila člena 87(1) Pogodbe, se Uredba (ES) št. 69/2001 za zadevna sektorja ne uporablja.

(3) Izkušnje, ki jih je Komisija pridobila zlasti od začetka veljavnosti Uredbe Sveta (ES) št. 1257/1999 z dne 17. maja 1999 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS) ter o spremembi in razveljavitvi določenih uredb ([4]) in z uporabo smernic Skupnosti za državne pomoči v kmetijskem sektorju ([5]), so potrdile, da zelo nizki zneski pomoči, odobreni v kmetijskem sektorju, ne izpolnjujejo meril člena 87(1) Pogodbe, če so izpolnjeni določeni pogoji. To je v primeru, ko tako znesek pomoči, ki ga prejmejo posamezni proizvajalci ostane majhen, kot tudi ko celoten znesek pomoči, odobren kmetijskemu sektorju, ne presega določenega majhnega odstotka vrednosti proizvodnje. Za kmetijsko proizvodnjo v Skupnosti je značilno, da vsak kmetijski proizvod proizvaja veliko število zelo majhnih proizvajalcev, ki proizvajajo predvsem zamenljivo blago v okviru skupnih ureditev trga. Zato bi moral biti vpliv nizkih zneskov pomoči, odobrenih posameznim proizvajalcem v določenem časovnem obdobju, vezan na vrednost kmetijske proizvodnje na ravni sektorja v istem časovnem obdobju. Zgornja meja v obliki zneska na državo članico, določena na podlagi vrednosti proizvodnje v kmetijskem sektorju, omogoča dosleden pristop v vseh državah članicah na podlagi objektivne ekonomske referenčne vrednosti.

(4) Izkušnje, ki jih je Komisija pridobila pri ocenjevanju državnih pomoči v ribiškem sektorju zlasti od začetka uporabe Smernic Skupnosti za pregled državne pomoči v ribištvu in ribogojstvu ([6]) in od začetka veljavnosti Uredbe Sveta (ES) št. 2792/1999 z dne

([1]) UL L 142, 14.5.1998, str. 1.
([2]) UL C 93, 17.4.2004, str. 9.
([3]) UL L 10, 13.1.2001, str. 30.
([4]) UL L 160, 26.6.1999, str. 80. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 583/2004 (UL L 91, 30.3.2004, str. 1).
([5]) UL C 232, 12.8.2000, str. 19.
([6]) UL C 19, 20.1.2001, str. 7.

▼B

17. decembra 1999 o določitvi podrobnih pravil in sporazumov glede strukturne pomoči Skupnosti v ribiškem sektorju ([1]), so pokazale, da zelo nizki zneski pomoči, odobreni v ribiškem sektorju, ne izpolnjujejo meril člena 87(1) Pogodbe, če so izpolnjeni določeni pogoji. Zaradi podobnosti načinov proizvodnje v ribiškem in kmetijskem sektorju, je to tako v primeru, ko znesek pomoči, ki ga prejmejo posamezna podjetja ostane majhen, in celoten znesek pomoči, odobrene ribiškemu sektorju, ne preseže majhnega odstotka vrednosti proizvodnje.

(5) Da bi povečali transparentnost in pravno varnost, se zdi primerno, da se pravilo *de minimis* za kmetijski in ribiški sektor določi z uredbo.

(6) Ob upoštevanju Sporazuma o kmetijstvu Svetovne trgovinske organizacije (STO) ([2]) ta uredba ne bi smela izvzeti izvozne pomoči ali pomoči, ki daje prednost domačim proizvodom pred uvoženimi. Države članice so zavezane, da se vzdržijo odobravanja vseh podpor, ki so v nasprotju z obveznostmi iz navedenega sporazuma. Pomoč za stroške udeležbe na sejmih ali stroške študij ali svetovalnih storitev, potrebnih za uvajanje novega ali obstoječega proizvoda na nov trg, običajno ne pomeni izvozne pomoči. Sodišče je v svoji sodbi z dne 19. septembra 2002 odločilo, da so, takoj ko Skupnost izda predpise za uvedbo skupne ureditve trga v določenem sektorju kmetijstva, države članice zavezane, da se vzdržijo sprejemanja vseh ukrepov, ki bi lahko to ureditev trga omajali ali povzročili izjeme ([3]) od nje. To načelo se uporablja tudi za ribiški sektor. Iz tega razloga se ta uredba ne bi smela uporabljati za pomoči, katerih višina je določena na podlagi cene ali količine proizvodov, danih na trg.

(7) Izkušnje Komisije so pokazale, da pomoč, ki ne presega zgornje meje 3 000 EUR na upravičenca v katerem koli obdobju treh let, kadar je skupni znesek take pomoči, odobrene vsem podjetjem v treh letih pod zgornjo mejo, ki jo določi Komisija v višini okrog 0,3 % letne kmetijske proizvodnje ali ribiške proizvodnje, ne vpliva na trgovino med državami članicami in/ali ne izkrivlja ali grozi, da bi izkrivila konkurenco, ter zato ne spada v člen 87(1) Pogodbe. Triletno obdobje bi moralo biti prenosljivo, tako da bi bilo za vsako novo odobritev *de minimis* pomoči treba določiti skupni znesek take pomoči, odobrene v predhodnih treh letih. *De minimis* pomoč je treba šteti za odobreno takrat, ko se pravna pravica do prejema pomoči dodeli upravičencu. Pravilo *de minimis* ne posega v možnost podjetij, da lahko za isti projekt prejmejo državno pomoč, ki jo odobri Komisija ali ki je zajeta z uredbo o skupinski izjemi.

(8) Zaradi transparentnosti, enakopravne obravnave in pravilne uporabe zgornjih meja *de minimis* je primerno, da države članice uporabljajo isti način izračuna. Za lažji izračun in v skladu z Uredbo 69/2001 je primerno, da se zneski pomoči, ki niso v obliki denarne dotacije, preračunajo v njihov bruto ekvivalent dotacije. Izračun protivrednosti v obliki dotacije, plačljive v več obrokih, in izračun pomoči v obliki ugodnega posojila zahtevata uporabo tržnih obrestnih mer, ki veljajo v času odobritve. Za enotno, transparentno in enostavno uporabo pravil o državnih pomočeh bi se morale tržne obrestne mere za namene te uredbe šteti kot referenčne mere, ob pogoju, da je v primeru ugodnega posojila, posojilo zavarovano pod običajnimi pogoji in ne vključuje neobičajno tveganj. Referenčne mere bi morale biti tiste, ki jih na podlagi objektivnih meril periodično določa Komisija in so objavljene v *Uradnem listu Evropske unije* ter na internetu.

([1]) UL L 337, 30.12.1999, str. 10. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo 1421/2004 (UL L 260, 6.8.2004, str. 1).
([2]) UL L 336, 23.12.1994, str. 22.
([3]) Zadeva C-113/2000 Španija proti Komisiji, Requeil 2002 str. I-7601, točka 73.

▼B

(9) Dolžnost Komisije je, da zagotovi spoštovanje pravil o državni pomoči in še zlasti, da pomoč odobrena na podlagi pravil *de minimis*, izpolnjuje pogoje teh pravil. V skladu z načelom sodelovanja iz člena 10 Pogodbe bi morale države članice olajšati izpolnjevanje te naloge tako, da vzpostavijo potrebne mehanizme, s katerimi zagotovijo, da skupni znesek pomoči, odobrene v skladu z *de minimis* pravilom, ne presega zneska 3 000 EUR na upravičenca ali skupnih zgornjih meja, ki jih določi Komisija na podlagi vrednosti kmetijske ali ribiške proizvodnje na državo članico v triletnem obdobju. Zato bi bilo primerno, da bi države članice ob odobritvi *de minimis* pomoči obvestile zadevno podjetje o naravi *de minimis* pomoči, dobile popolne podatke o ostalih *de minimis* pomočeh, prejetih v predhodnih treh letih, in skrbno preverile, da nova *de minimis* pomoč ne bo presegla zgornjih meja *de minimis*. Alternativno se upoštevanje zgornjih meja lahko zagotovi tudi s pomočjo centralnega registra.

(10) Glede na izkušnje Komisije in zlasti glede na običajno pogostost potrebe po prilagajanju politike državnih pomoči, je primerno, da se obdobje uporabe te uredbe omeji. Če bi ta uredba prenehala veljati brez podaljšanja, bi moralo biti državam članicam glede shem *de minimis* pomoči, ki so bile v njej zajete, dano prilagoditveno obdobje šestih mesecev. Zaradi pravne varnosti je primerno, da se opredeli učinek te uredbe za pomoči, odobrene pred začetkom njene veljavnosti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Področje uporabe

Ta uredba se uporablja za pomoči, odobrene podjetjem v ►M2 kmetijskem sektorju ◄, razen za:

(a) pomoči, katerih znesek se določi na podlagi cene ali količine proizvodov, danih na trg;

(b) pomoči za dejavnosti, povezane z izvozom, kot so pomoči, ki so neposredno vezane na izvožene količine, na vzpostavitev in delovanje distribucijskega omrežja ali na druge tekoče izdatke, povezane z izvozno dejavnostjo;

(c) pomoči, ki so odvisne od uporabe domačih proizvodov v breme uvoženih proizvodov.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve:

1. „podjetja v kmetijskem sektorju“ pomeni podjetja, ki se ukvarjajo s proizvodnjo ►M1 ——————— ◄ kmetijskih proizvodov;

2. „kmetijski proizvod“ pomeni proizvode, naštete v Prilogi I Pogodbe, ►M2 razen ribiških proizvodov, kot so opredeljeni v členu 1 Uredbe Sveta (ES) št. 104/2000. ◄

▼M1

_____

▼M2

_____

▼B

Člen 3

***De minimis* pomoči**

1. Za ukrepe pomoči se šteje, da ne izpolnjujejo vseh meril člena 87 (1) Pogodbe in so zato izvzeti iz zahteve glede priglasitve iz člena 88(3) Pogodbe, če izpolnjujejo pogoje, določene v odstavkih 2 in 3 tega člena.

2. Skupna *de minimis* pomoč, odobrena kateremu koli podjetju, ne sme presegati 3 000 EUR v katerem koli obdobju treh let. Ta zgornja meja se uporablja ne glede na obliko pomoči ali zastavljeni cilj.

Skupni znesek pomoči, ki se tako odobri različnim podjetjem v kmetijskem sektorju, ne sme presegati vrednosti na državo članico, določene v Prilogi I, v katerem koli triletnem obdobju.

▼M2

—————

▼B

3. Zgornje meje, določene v odstavku 2, se izrazijo v obliki denarne dotacije. Vsi uporabljeni zneski so bruto zneski, torej pred odbitkom neposrednih davkov. Kadar se pomoč odobri v obliki, ki ni dotacija, je znesek pomoči enak bruto dotacijskemu ekvivalentu pomoči.

Pomoč, plačljiva v več obrokih, se diskontira na vrednost, ki jo ima ob odobritvi. Obrestna mera, ki jo je treba uporabiti za diskontiranje in izračun zneska pomoči pri ugodnem posojilu, je referenčna mera, ki se uporablja v času odobritve.

Člen 4

Kumulacija in spremljanje

1. Kadar država članica odobri *de minimis* pomoč podjetju, obvesti podjetje o *de minimis* naravi pomoči in pridobi o zadevnega podjetja vse informacije o drugih *de minimis* pomočeh, prejetih v predhodnih treh letih.

Država članica lahko novo *de minimis* pomoč odobri šele, ko preveri, da ta pomoč ne bo zvišala skupnega zneska *de minimis* pomoči v zadevnem triletnem obdobju na raven, ki presega katero od zgornjih meja iz člena 3(2).

2. Če je država članica vzpostavila centralni register *de minimis* pomoči za kmetijstvo ►M2 ————— ◄, v katerem so vse informacije o vseh *de minimis* pomočeh, ki spadajo v področje uporabe te uredbe in ki jih je odobril kateri koli organ v tej državi članici, se zahteva iz prvega pododstavka odstavka 1 ne uporablja več, takoj ko register pokriva triletno obdobje.

3. Država članica evidentira in zbira vse informacije v zvezi z uporabo te uredbe. Te evidence vsebujejo vse informacije, ki so potrebne kot dokaz, da so izpolnjeni pogoji te uredbe. Države članice vodijo evidence o posamičnih *de minimis* pomočeh 10 let od datuma odobritve pomoči in evidence o shemah *de minimis* pomoči 10 let od datuma, ko je bila odobrena zadnja posamična pomoč v okviru takšne sheme.

Na pisno zahtevo zadevna država članica v 20 delovnih dneh ali v morebitnem daljšem obdobju, določenem v zahtevi, Komisiji predloži vse informacije, ki so po mnenju Komisije potrebne za oceno ali so izpolnjeni pogoji te uredbe, zlasti glede skupnega zneska *de minimis* pomoči, ki jo je prejelo katero koli podjetje in kmetijski ►M2 ————— ◄ sektor zadevne države članice.

▼B

Člen 5

Prehodne določbe

1. Ta uredba se uporablja za pomoč, odobreno pred njenim začetkom veljavnosti, če izpolnjuje vse pogoje iz členov 1 in 3. Vsako pomoč, ki ne izpolnjuje navedenih pogojev, Komisija oceni v skladu z ustreznimi okviri, smernicami, sporočili in obvestili.

2. Za sheme pomoči, ki spadajo v to uredbo, se ta uredba uporablja še med prilagoditvenim obdobjem šestih mesecev po datumu, določenem v drugem odstavku člena 6.

Med prilagoditvenim obdobjem se te sheme lahko še naprej uporabljajo v skladu s pogoji te uredbe.

Člen 6

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati 1. januarja 2005.

Velja do 31. decembra 2008.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼B

PRILOGA I

Skupni zneski za kmetijstvo na državo članico iz člena 3(2):

(v EUR)

BE	22 077 000
DK	27 294 000
DE	133 470 000
EL	34 965 000
ES	106 755 000
FR	195 216 000
IE	17 637 000
IT	130 164 000
LU	789 000
NL	62 232 000
AT	17 253 000
PT	17 832 000
FI	11 928 000
SE	13 689 000
UK	72 357 000
CZ	9 696 000
EE	1 266 000
CY	1 871 100
LV	1 686 000
LT	3 543 000
HU	16 980 000
MT	474 000
PL	44 895 000
SI	3 018 000
SK	4 566 000

▼M2

—————